

Crăciunul Domnișoarei Poimăine

Mai e puțin până la trecerea în Noul An și în Regatul Timpului e mare febră. Domnul Azi alegă de mii de ori mai mult ca de obicei, pentru că sunt de-o mie de ori mai multe lucruri de făcut, de dimineața până seara. Doamna Ieri nu mai prididește să strângă amintiri în borcanele în care păstrează Trecutul. Toate etichetele trebuie caligrafiate și verificate pe îndelele. Domnișoara Măine născocеște întâmplări de viitor pentru baloanele ei colorate de săpun.

Iar Domnișoara Poimăine, feița-de-peste-două-zile, nerăbdătoare și curioasă cum o știți, vrea să știe totul despre... Crăciun! A auzit povești de dincolo, din lumea oamenilor, despre un Moș care aduce cadouri. Despre săniți și reni, despre brăduți împodobii, despre fulgi de zăpadă care dansează în aer. Și tare i-ar mai plăcea să aducă Crăciunul în Regatul Timpului...

Doar Tempus Înțaiul stă liniștit în turnul său, având grijă să întorcă limbile ceasului uriaș din vârf, astfel încât timpul să curgă exact așa cum trebuie: nici prea repede, nici prea înceti!

Un ceai cu povești despre Crăciun

Casa Doamnei A Fost Odată arată ca un muzeu al ceasurilor. De la nisiparnițe și cadrane solare, până la cele mai extravagante modele de ceasuri cu cuc sau pendule gigantice, chiar și ultimele modele de smartwatch – toate pot fi găsite pe pereții salonului ei. Modelele cele mai vechi și mai prețioase sunt păstrate cu grijă în vitrinele din hol. Sute de tic-tacuri pe mai multe voci răzbat în toată casa.

Domnișoara Poimăine a fost întotdeauna fascinată de obiectele din această casă. Ar putea sta ore în șir să citească denumirile lor complicate. Îi place să asculte simfonia tic-tacurilor și să deslușească sunetul fiecărui ceasornic. Dar cel mai mult îi place să asculte poveștile bătrânei doamne, să bea ceai de iasomie și să ronțieie fursecuri cu scorțișoară.

— ...iar copiii care au fost cuminți îi trimit scrisori lui Moș Crăciun și-l așteaptă în seara de Ajun, la lumina becuțelilor din brad, spune Doamna A Fost Odată.

— Numai copiii care au fost cuminți? întrebă Domnișoara Poimăine. Cu ceilalți ce se întâmplă?

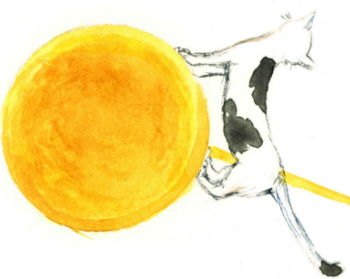
— Păi, de fapt, nu numai, zâmbește Doamna A Fost Odată. Moș Crăciun le aduce tuturor câte ceva. Pentru că toți copiii sunt buni.

— Ah, se dumirește fetița. Deci toți copiii sunt buni, dar nu-s toți cuminți.

— Așa e, aprobă Doamna A Fost Odată, unii devin câteodată tare neastâmpărați.

— Și eu? Eu cum sunt?

— Hmm... tu ești o fetiță adorabilă, doar că nu prea ai răbdare.

— Păi ce să fac dacă-s fetița-de-peste-două-zile? ridică micuța din umeri și se întinde după încă un platou cu prăjiturele.

— O să crești și-o să vezi că toate vin la timpul lor!

— Asta nu-mi place deloc! Așa-mi zice și unchiul Tempus. Dar spune-mi, dacă Moș Crăciun ar ajunge în Regatul Timpului, crezi că mi-ar aduce și mie cadouri?

— Cred că da, doar că Moș Crăciun e atât de ocupat să împartă cadouri în lumea oamenilor, încât pur și simplu nu are timp să ajungă și aici.

— Poate îl ajutăm noi să-și facă timp, susură Domnișoara Poimăine. Am putea să lungim seara de Crăciun!

— Ce idee năstrușnică! spune Doamna A Fost Odată râzând. Mai bine ajută-mă să strâng masa și să întorc ceasurile. Îmi aștept prietenele la ceai, la ora cinci și cinci precis, și aici e o moaare harababură de când ai venit tu!

— N-am putea s-o lăsăm pe mâine? Acum sunt cam grăbită, spune Domnișoara Poimăine pregătindu-se s-o șteargă. Vreau să-i scriu o scrisoare lui Moș Crăciun!

Și o zbughește pe ușă, lăsând-o pe bătrâna doamnă să se ocupe singură de strânsul mesei și de întorsul suivelor de ceasornice din casa-muzeu.

